

C/2024/6659

11.11.2024

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2024 r. – Deutsche Umwelthilfe/Komisja

(Sprawa T-467/24)

(C/2024/6659)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Umwelthilfe eV (Hanower, Niemcy) (przedstawiciele: R. Klinger i C. Douhaire, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Ares(2024)2585859 strony pozwanej z dnia 9 kwietnia 2024 r., doręczonej w języku niemieckim w dniu 31 lipca 2024 r., w zakresie, w jakim wniosek skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej z dnia 6 listopada 2023 r.
 - został odrzucony jako niedopuszczalny w odniesieniu do niewycofania zatwierdzenia flufenacetu i fluorku siarczany na podstawie art. 21 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009; oraz
 - został oddalony jako bezzasadny w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia flufenacetu i fluorku siarczany w drodze rozporządzenia wykonawczego 2023/1757 ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: zaskarżona decyzja narusza art. 10 w związku z art. 2 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim Komisja niesłusznie odrzuciła jako niedopuszczalny wniosek skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w związku z niewycofaniem zatwierdzenia substancji czynnych flufenacetu i fluorku siarczany na podstawie art. 21 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 ⁽³⁾.

Niewycofanie zatwierdzenia substancji czynnej zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 stanowi zaniechanie administracyjne na podstawie art. 2 ust. 1 lit. h) rozporządzenia 1367/2006, które może być przedmiotem wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1757 z dnia 11 września 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych bensulfuron, chloromekwat, chlorotoluron, chlomezon, daminozyd, deltametryna, eugenol, fludioksonil, flufenacet, flumetralina, fostiazat, geraniol, MCPA, MCPB, propachizafop, prosulfokarb, chizalofop-P-etylowy, chizalofop-P-tefurylowy, 5-nitrogwajakolan sodu, o-nitrofenolan sodu, p-nitrofenolan sodu, fluorek siarczany, tebufenpirad, tymol i tritosulfuron (Dz.U. 2023, L 224, s. 28).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).

2. Zarzut drugi: zaskarżona decyzja narusza art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z zasadą ostrożności, art. 168 ust. 1 TFUE, art. 191 ust. 2 TFUE oraz art. 35 i 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽⁴⁾ w zakresie, w jakim Komisja niesłusznie oddaliła w niej jako bezzasadny wniosek skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/1757 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia flufenacetu i fluorku siarczany.

Zarzut drugi dzieli się na trzy części:

- a. Część pierwsza zarzutu drugiego: błędna wykładnia art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w zakresie, w jakim przepisu tego nie można interpretować jako zobowiązującego Komisję do przedłużenia zatwierdzenia bez względu na zagrożenia, jakie takie przedłużenie może stwarzać dla zdrowia ludzi i środowiska.
- b. Część druga zarzutu drugiego: błędna wykładnia art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w zakresie, w jakim przepisu tego nie można rozumieć jako zobowiązującego Komisję do przedłużenia zatwierdzenia niezależnie od liczby i okresu wcześniejszych przedłużeń.
- c. Część trzecia zarzutu drugiego: naruszenie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w zakresie, w jakim okresy przedłużenia określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2023/1757 w odniesieniu do flufenacetu i fluorku siarczany wykraczają poza okresy ściśle niezbędne do zakończenia procedury.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.